

platnost zejména, i když zaměstnanec byl povolán ke konání služby vojenské ve válce, na čemž ničeho nemění okolnost, že druhý odstavec téhož § obsahuje pro tento poslednější případ ustanovení ve prospěch zaměstnanců, jež s ustanovením odstavce prvního věcně ani slovně nesouvisí.

Čís. 98.

Při exekuci na vydání věcí movitých nacházejících se v moci dlužníkově (§ 364 ex. ř.) nepřekáží výkonu exekuce skutečnost, že předmět exekuce byl trestním soudem jako corpus delicti obstaven.

(Rozh. ze dne 26. března 1919, R II 38/19.)

Byv povolujícím soudem dožádán o výkon exekuce odnětím dynamoelektrického stroje nacházejícího se u dlužníka v jeho mlýně a odevzdáním ho na stvrzenku vymáhajícímu věřiteli, odepřel exekuční soud (okresní soud ve Strážnici) tento exekuční výkon, ježto v trestní věci zahájené proti vymáhajícímu věřiteli pro zločin podílnictví na krádeži byl stroj ten podle § 98 odst. 2 tr. ř. jako corpus delicti soudně zabaven a vydáním jeho vymáhajícímu věřiteli, jenž jest zároveň i obviněným, by vzešlo nebezpečí, že budou porušeny nebo zhlazeny určité známky, dle kterých mají svědci totožnost stroje toho při hlavním přelíčení zjistiti. — Rekursní soud (krajský soud v Uh. Hradišti) zrušil v odpor vzaté usnesení a uložil soudu exekučnímu, by povolnou exekuci vykonal. — **Důvody:** Nebudiž zde rozebírána otázka, zda exekuční soud, když měl již za to, že exekuci povolenou provésti nelze, neměl to oznámiti soudu exekuci povolivšímu, aby tento další zařídil. Usnesení v odpor vzaté nelze dle náhledu soudu rekursního uvést v soulad se zákonným ustanovením exekučního řádu, jež jedná o právech příslušejících vymáhajícímu věřiteli proti dlužníku. Jde tu o exekuci na vydání movitých věcí ve smyslu § 346 ex. ř. Ustanovení toto předpokládá pouze, by věci nalézaly se v moci dlužníka; z jakého důvodu je dlužník ve své moci má, nerozhoduje, poněvač eventuelní práva osob třetích chráněna jsou § 37 ex. ř. Na tom tudíž nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že trestní soudce prohlásil dynamoelektrický stroj, o jehož exekuční vydání jde, dle § 98 tr. ř. za zabavený jako corpus delicti a ponechal stroj ten u dlužníka v opatrování, jakož i, že soudní orgán označil pak řečený stroj číslicemi na znamení, že stroj byl jako corpus delicti zabaven. Ohledně věcí, které jsou z exekuce vyloučeny, rozhoduje exekuční řád a sice v člancích VI. až XI. uv. zák. a v §§ 250, 251, 252, 290, 291 až 293 a 330. Pod žádné z ustanovení citovaných nelze případ tento zařaditi. Prohlášení stroje dynamoelektrického za corpus delicti je ohledně vymáhajícího věřitele potud bezvýznamným, pokud stroj ten nalézá se v moci dlužníka. Exekuci nebylo by lze provésti jen tehdy, kdyby trestní soudce, prohlásiv stroj za corpus delicti, vzal jej z moci exekuta a dal do uschování soudního aneb do uschování osoby třetí; neboť pak by bylo lze exekuci provésti jen za podmínek § 347 ex. ř. Vymáhající věřitel má pro sebe přesné znění zákona a nelze mu brániti, by v mezích zákona uplatňoval svá práva. Bylo proto stížnosti vyhověti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu dlužníkovu:

Důvody:

Dlužník nemůže odporovati výkonu exekuce z toho důvodu, že věc, která mu má býti odebrána, byla trestním soudem dle § 98 tr. ř. jako corpus delicti prohlášena za zabavenou a ponechána u něho v opatrování. Jde o soudní opatření v záležitosti trestní a jen trestnímu soudu přísluší, by učinil další opatření, bude-li jich zapotřebí. Dlužníku samému nepřisluší však právo, požadovati, aby exekuce z uvedeného důvodu provedena nebyla.

Čís. 99.

Není třeba, by mimosoudní výpověď obsahovala vyzvání odpůrce, by najatý nebo pachtovaný předmět v určeném čase pod uvarováním exekuce odevzdal nebo převzal nebo proti výpovědi své námitky u soudu podal.

(Rozh. ze dne 26. března 1919, R II 40/19.)

Návrh vymáhající strany, by jí na základě právoplatné výpovědi ze dne 31. ledna 1919 povoleno bylo nucené vyklizení bytu stranou povinnou najatého a používaného, byl prvním soudem (okresním soudem pro Brno-město) pro nedostatek účinného titulu exekučního (§ 1 č. 18 ex. ř.) zamítnut, poněvadž mimosoudní výpověď nesrovnává se pořád s předpisem § 562 odst. 1 c. ř. s., pokud v ní straně nebylo oznámeno, že má své námitky podati u soudu. — Rekursní soud (zemský soud v Brně) navrženou exekuci povolil, maje za to, že mimosoudní výpověď nemusí obsahovati návrhů § 562 c. ř. s., neboť v § 565 c. ř. s. vyžadují se u dání v § 562 odst. 1 a 2 vyznačená, nikoli však také návrhy § 562.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu povinné strany nevyhověl, zdůrazňuje při tom rozdíl mezi údaji a návrhy v § 562 c. ř. s., z nichž tyto se v § 565 c. ř. s. nevyžadují.

Čís. 100.

Ustanovení § 1154 b) obč. zák. platí i pro služební poměr horníků přes to, že poměr tento upravují zvláštní zákonné předpisy obecného horního zákona a zákonů o bratrských pokladnách.

Ustanovení služebního řádu, že mzda dělníka se počítá dle skutečně vykonané práce, nevylučuje o sobě použití § 1154 b) obč. zák.

(Rozh. ze dne 26. března 1919, Rv II 41/19.)

Jsouc žalováno na základě § 1154 b) obč. zák. jedním ze svých horníků, který po 14 dnů nemohl pro nemoc pracovati, na zaplacení mzdy za prvých 7 dnů nemoci po srážce poloviční nemocenské podpory za 5 dnů, učinilo žalované těžařstvo mezitímní návrh, aby bylo zjištěno, že žalobci nepřisluší v případě, že mu nemoc, nehoda neb jinaké důležité, v jeho osobě se sběhnuvší důvody překážejí konati služby po dobu jeden týden nepřevyšující, aniž to zavinil úmyslně neb hrubou redbalostí.